

Concerten voor de vrede tijdens de Week voor de Amateurkunst

Op woensdag 8 juni traden we met IntervOcaal op in de Week voor de Amateurkunst in de Grote Kerk. Er waren twee koren die ons vanavond voorgingen: het Byzantijns Kozakkenkoor en Music All. Als drie koren zongen we compleet verschillende muziek, hierbij was het mooi om te merken dat we elkaar goed aanvulden. Fijn was dat het publiek weer betrokken werd bij het concert en het zich duidelijk betrokken voelde: als we erom vroegen werd er meegezongen en tussendoor kregen we regelmatig een uitgebreid applaus.

Toen we eenmaal aan de beurt waren, begonnen we met ons lijflied 'Samen in Enschede', wat gelijk de overkoepelende gedachte van de avond goed weergaf. Hierop volgden de nummers 'Canta canta', 'Lo yisa goy' en 'Arnisi', waarbij we merkten dat het publiek steeds meer in de stemming kwam en steeds enthousiaster werd. Toen we hierna de nummers 'My favorite things', het Oekraïense 'Kotyku Sirenkyy', 'We all stand together' en 'O-re-mi' zongen nam dit alleen maar verder toe, maar we merkten dat het publiek zin kreeg om mee te zingen. Het had dan ook al op de stoel papieren met teksten gevonden.

Maar voor het zover was, kreeg stadsdichter Dick Schlüter het woord. Hij droeg een aantal zelf geschreven gedichten rond het thema 'Vrijheid' voor, die hij zo mooi beeldend geschreven had dat ik ze letterlijk voor me zag. De gedichten waren een goede en mooie aanvulling op de rest van de avond.

Daarna was het tijd om met IntervOcaal en het publiek samen te zingen. We zongen de 'Hymn to freedom', wat perfect binnen het concert paste. Omdat nu letterlijk iedereen meezong, gaf het een sterk gevoel van verbondenheid. We sloten met IntervOcaal en het publiek het concert helemaal af met het zingen van 'Peace Chant'. En hoe kan je een concert beter afsluiten dan vrede voor de hele wereld te wensen?

Na een uitgebreid enthousiast applaus sloten we met enkele mensen de avond af met een drankje bij café Novi.

Op zaterdag 11 juni was er voor de Korendag iets minder publiek in de Grote Kerk, dit maakte het enthousiasme en applaus gelukkig niet minder. Vooraf hadden we ingezongen in het conservatorium. We zongen bijna hetzelfde repertoire, er was alleen één belangrijke wijziging. Om te laten zien wat de koorleden uit hun land bijdragen aan IntervOcaal, sloegen we 'Arnisi' een keer over, maar zong Sako zijn solo 'Yerkir indz hamar' onder begeleiding van de rest van IntervOcaal. Ook dit was een waardevol optreden.